

SYMBIOTISCHE WISKUNDE

*Deactivering van 1
als overlevingsmechanisme
voor de toekomst*

Imro Blom

Oprichter & Visionair

Den Haag 2026

*Ik op zoek naar jou,
jij op zoek naar hen,
wij verbinden
de kracht van samen zijn
versterkt onze leefomgeving.*

Voor de mens

voor de geest die dwaalt,

voor de droom die verdwijnt,

voor de stem die niet wordt gehoord,

voor het individu op zoek.

Dit boek is voor jou.

Schrijver: Imro Blom

Coverontwerp: Imro Blom / Stichting Mytikas

ISBN: 9789465469584

© Imro Blom, 2026. Alle rechten voorbehouden. Uitgegeven via
Brave New Books.

Inhoud

Een woord vooraf van de auteur

Proloog

De Wereld vóór de 2

Voorwoord

De Vloeibare Filosofie

Hoofdstuk 1 De Oorsprong van Eén: Architectuur van de Separatie

Hoofdstuk 2 De Wiskunde van Oorlog: Formule van Dynamische Consensus

Hoofdstuk 3 De Crisis van Scheiding: Symptomen van de Geïsoleerde Eén

eén: De jongen die niet wilde zitten

Hoofdstuk 4 Flora en Fauna: De Biologie van Symbiose

Hoofdstuk 5 Nieuw Leven: De Kracht van Continuïteit

twee: De grond die zich herinnert

Hoofdstuk 6 Van Individuele naar Verbonden Ruimte

Hoofdstuk 7 Het Herstellen van Wereldevenwicht: Het Meten van de Stroom

drie: Het meisje dat een lied schreef

Hoofdstuk 8 Kosmische Reflectie: Tijd, Ruimte en Bewustzijn

Hoofdstuk 9 De Collegagroep: Wetenschap als Gemeenschap

vier: De stilte voor het lokaal begint

Hoofdstuk 10 Het Leven na het Ego: De Mens van het Komende Millennium

Hoofdstuk 11 De Nieuwe Wet van het Leven: Transformatie en Participatie

Epiloog

De Terugkeer van de Adem

Een woord aan wie zoekt

Over de auteur

Een woord vooraf van de auteur

Voordat dit boek begint, wil ik iets met je delen. Een gedachte, een ervaring, een visie die zich in mij heeft gevormd door twintig jaar werken, reizen, lesgeven, opvoeden, verliezen, terugvinden. Door ontmoetingen met kinderen die mij meer leerden dan ik hen. Met grond die ik aanraakte op plekken waar mijn voorouders voor mij hebben gelopen.

Ik heb lange tijd in kleine kring gewerkt. Workshops, projecten, gesprekken. Mensen één voor één. Sinds 2003 werkt Stichting Mytikas met een eigen, meetbare methode voor jongeren, uitgewerkt in Art in Education (2016), toegepast in scholen en wijkprojecten in Den Haag, Suriname en het Caribisch gebied. Dat werk was kostbaar. Maar er kwam een moment waarop ik voelde: dit moet verder reiken. Wat hier verzameld is, verdient een groter publiek dan ik in mijn eentje kan bereiken.

Daarom heb ik kunstmatige intelligentie ingeschakeld. Ik schrijf dat hier eerlijk op, want eerlijkheid hoort bij de boodschap zelf. Een boek dat over symbiose gaat, kan niet doen alsof het in afzondering is ontstaan.

De gedachten zijn van mij. De ervaringen zijn doorleefd. De visie is gegroeid. Maar de woorden waarmee die gedachten jou nu bereiken, zijn tot stand gekomen in samenspraak met een hulpmiddel dat mij heeft geholpen mijn stem te dragen naar verder dan mijn eigen kring.

Ik dicteerde, herlas, schrapte, voegde toe, twijfelde, herzag. Het was een gesprek, geen overgave. Dit is zelf een vorm van symbiose.

Wie symbiose predikt en haar zelf niet beoefent, predikt niet — die preekt. In mijn zoektocht over het net en in de natuur, via mijn werk met kinderen en gemeenschappen, putte ik uit de meest recente bron die de mensheid heeft voortgebracht: de gezamenlijke kennis die is opgeslagen in de taal van miljoenen mensen. Die bron gaf mij een update van de behoeften van de wereld die nog onbeschreven leek. Niet in de zin van antwoorden. In de zin van vragen. Vragen die mensen overal ter wereld stellen, in honderden talen, waarop de filosofie van de verbinding een richting aangeeft. Dit boek is ook van die stemmen.

Dit boek is bedoeld voor iedereen. Een veertienjarige in een buitenwijk net zo goed als een hoogleraar emeritus. Iemand op een eiland in het Caribisch gebied net zo goed als iemand in een dorp in de Achterhoek. Iemand wiens voorouders vrijheid moesten bevechten net zo goed als iemand voor wie vrijheid vanzelfsprekend leek.

De vraag is voor iedereen. Hoe leven wij verder, samen? Hoe verschuiven wij van 1 naar 2? Hoe doen wij dat uit besef dat samen-zijn meer betekent dan alleen-zijn, en niet uit dwang of schuld?

In mijn zoektocht over het net en in de natuur, via mijn werk met kinderen en gemeenschappen, hoop ik u en jou te verbinden naar een universele gedachte voor de komende periode die ik noem: Symbiotische Wiskunde. In de praktijk zijn wij meer. Meer dan 1.

Ik nodig je uit om verder te lezen. Om te kijken of iets je raakt, en wat dat doet. Wat je daarna doet, is aan jou.

In dankbaarheid voor wie meeleest,

Imro Blom

Den Haag 2026

Proloog

De Wereld vóór de 2

Voordat de Wet van 2 werd uitgesproken, leefde de mens in de overtuiging dat één het begin én het einde was. De mens dacht dat macht alleen bestond door isolatie, dat vrijheid betekende: vrij van de ander. Zo ontstond een wereld van muren, landen, grenzen en systemen een beschaving gebouwd op afgescheidenheid.

Maar waar 1 regeert, ontstaat stilstand.

Wat niet stroomt, sterft.

Wat niet deelt, verhardt.

De grootste ontdekkingen van de mens van vuur tot taal, van liefde tot wetenschap kwamen niet voort uit afzondering, maar uit ontmoeting. De vonk ontstond telkens tussen twee krachten, twee stemmen, twee ideeën.

Misschien is de Wet van 2 geen nieuwe ontdekking, maar een herinnering: niets leeft alleen. Leven zelf lijkt symbiose te zijn. Wij ademen omdat bomen uitademen. Wij bestaan omdat anderen bestaan. En toch... dachten we dat 1 genoeg was.

De aarde is niet het centrum, maar een onderdeel van een systeem dat draait om wisselwerking. Galileo toonde ooit aan dat 1 niet het middelpunt is en dat inzicht veranderde de wereld. Vandaag staan we opnieuw op dat punt: de erkenning dat één niet de maat is van waarheid of macht, maar dat het leven altijd begon bij twee bij interactie, bij uitwisseling, bij verbinding.